

آوازه بزرگان علوم پزشکی همچون ابوعلی سینا، زکریای رازی، فارابی و غیره، پیوسته چون نگینی بر تارک تاریخ و فرهنگ می‌درخشد. زیرا آگاهی آنان از علوم ریاضی، فلسفه، ادبیات، نجوم و پزشکی برکسی پوشیده نیست. این، نمونه‌ای کوچک از شمار بسیار دانشمندان سده‌های گذشته است که آثارشان کمابیش به یادگار مانده است. اگر دیگران نیز تجربه‌های خود را می‌نگاشتند، آنها هم جاودانه می‌ماندند. دایره علوم آن زمان، در حدی بود که هر انسان در مدتی کوتاه از عمر خود می‌توانست آنها را بیاموزد؛ ولی حال چطور؟ فناوری و علوم به‌خصوص دانش پزشکی در دهه‌های اخیر آن چنان پیشرفت کرده که عمر کوتاه انسان نه‌تنها برای آموختن آن بسنده نمی‌کند بلکه برای فراگیری یکی از رشته‌های پزشکی نیز کافی نخواهد بود. دانش پزشکی روز به روز منشعب می‌شود و هر شاخه‌ای به شاخه‌های کوچکتر تقسیم می‌گردد تا قابل آموختن برای فراگیران دارای محدودیت سنی باشد. از سوی دیگر، از هدف اصلی که همان جامع‌نگری پزشکی در امر درمان است، دور می‌گردد. لذا به نظر می‌رسد که پزشکان جامع‌نگر (پزشکان عمومی) به عنوان هدایت‌کننده اولیه بیماران، از نیازهای اصلی تیم پزشکی هستند که شامل رشته‌های مختلف تخصصی و فوق تخصصی می‌شود. به عبارت دیگر، درمان بیمار با همکاری تیم جامع فوق امکان‌پذیر است نه توسط یک متخصص یا فوق تخصص. اینجاست که ضرورت کار گروهی معنا پیدا می‌کند و آینده جامعه پزشکی به سویی باید برود که به جای نام یک پزشک، نام گروه پزشکی در اذهان عمومی حک شود.

حال اگر این گروه پزشکی بخواهد همراه با پیشرفت علم پیش برود، باید برای مطالعه مقاله‌ها و کتاب‌های جدید و شرکت در کنگره‌ها و کارگاه‌ها وقت کافی داشته باشد، با روش فعلی که بیشتر وقت این افراد در مطب می‌گذرد، امکان‌پذیر نخواهد بود. همین است که پس از مدتی احساس عقب‌ماندن از قافله علم دارند و با بودن رقبای تازه‌نفس و آگاه، باید کم‌کم از حرفه پزشکی خود را کنار بکشند و این، در حالی است که در مدت طبابت خود، آموخته‌ها و تجربیات ارزشمندی به‌دست آورده‌اند که پزشکان جوان از آنها بی‌بهره‌اند و چه‌بسا با انتقال آن تجربیات، بتوانند هم به پیشرفت حرفه کمک کنند و هم با ثبت آنها به صورت مقالات و نوشتارهای علمی، در تاریخ ماندگار شوند.

از آنجا که زبان بین‌المللی و رسمی پزشکی انگلیسی است البته باید به یاد داشت که این زبان، از گذشته‌ای دور، از زبان فارسی به عربی و سپس فرانسوی و آنگاه به انگلیسی تغییر یافته است و از سوی دیگر، روش نگارش علمی نیز نیازمند آموزش است، همکاران باتجربه حرفه پزشکی کشورمان، از بیان یا نوشتن تجربه‌های گران‌بهای خود منصرف می‌شوند، در صورتی که شاید تجربیات آنها در دنیا کم‌نظیر باشد و خود بارها شاهد این چنین پزشکان پیشکسوتی بوده‌ایم و چه‌بسا مقالاتی در مجلات معتبر پزشکی چاپ شده که دانشمندان ما سال‌ها قبل تجربه نموده و بکار گرفته‌اند. ولی از آنجا که چاپ نشده و به ثبت نرسیده، افتخارش برای شخص، گروه یا کشوری است که آن را در قالب مقاله ارائه کرده است. اگر همکاران با تجربه و فرهیخته، تجربیات خود را ارائه دهند، بی‌گمان در تمام مجلات معتبر نمونه خواهد شد و این امر، انگیزه‌ای بود تا این دانشنامه را به ثبت برسانیم و در اختیار عزیزان قرار دهیم. از این‌رو، پیشنهاد می‌شود به میدان بیایند و با خود آشتی نمایند و دیگران را از تجربه‌های خویش بی‌بهره نگذارند.

دکتر ابوطالب صارمی

رئیس مرکز تحقیقات صارم

Editorial

The fame of the great Iranian scientist in Medical Sciences such as Avicenna, Zakaria Razi, Farabi and etc Shines in the world. They are experts in different sciences branches such as math, philosophy, literature, astronomy, and medicine. They are a small sample of the many centuries' scholars that have written works. If the other people have written their experiences, they remain forever, too.

Unlike now, learning different sciences in the past centuries are possible for those interested. Medical Science and technology breakthroughs in recent decades and rapid growth in knowledge production make it impossible for learning them all by a man. So, one's life will not be enough to learn medicine branches completely. Medical science is increasingly branched and each branch is split up into smaller divisions for easier learning but in this way, the main goal of the treatment as in Holistic Medicine, is forgotten. It seems that holistic practitioners (GP's) as a guide for initial patients are the main members of various medical teams. In other words, it is not possible to cure the patients by one specialist alone, so a comprehensive team need for attempt to practice medicine and it is necessary to find a sense of team working. Now a day, the medical community must go towards the medical teams registering and imprinting in the public's mind rather than the name of a person.

If a medical group wants to go along with the progress of science, it must read books and articles and participating in congresses and workshops. With the current system, which they often spend times in practice, significant progression is not possible easily so, they feel the lack of development and being self-conscious with new competitors, have gradually withdrawn from their profession. However, they have their valuable experiences that young doctors are deprived from them. Whereas, the transfer of these experiences and writing academic papers can assist in the professional development and that subject remain forever.

English is the official international language of health and medical sciences at the moment (It should be noted that the language of the distant past, the Persian, Arabic, French and finally English, was subsequently modified); the experiences transfer also requires a scientific writing training. So some colleagues with valuable and unique experiences in the medical fields didn't write their papers due to lack of scientific writing skills. Many papers have been published in medical journals that they have introduced a new approach, whereas that methods or approaches used previously by Iranian scientists but were not published, so it has become a personal honor for the article authors.

If the experienced colleagues present their experiences in journals, they will become superior. This was our impetus to the registration and publication of present scientific journal (SJM). So our request is colleagues' partnership with come to peace with themselves and publishes their experiences for others in the next generations.

AboTaleb Saremi, MD
Chairman of the Sarem cell Research Center (SCRC)